

Давним-давно жив собі чоловік. Сталося так, що в нього померла дружина. І залишився він з красунею-дочкою один. Незабаром чоловік одружився знову, але друга жінка виявилася дуже злою і пихатою. Вона мала двох дочок: таких самих хвалькуватих і сварливих, як їхня матуся. Нова господиня завела свої порядки в домі. Бідолашна падчірка, миле і добре дитя, змушена була виконувати усю чорну роботу: вона чистила каstrулі, мила підлогу, прибирала в будинку. Спала дівчинка на попелі біля каміна. Тому всі й прозвали її Попелюшкою. Вона завжди була одягнена у стареньке платтячко, забруднене попелом, а сестриці одягалися лише у шовк та оксамит. І ніколи не працювали.

Якось король влаштував пишний бал. На нього були запрошені усі знатні красуні королівства, щоби молодий принц міг вибрати собі наречену.

Сестри Попелюшки, отримавши запрошення на бал, одразу ж взялися вигадувати собі наряди. Бідолашній Попелюшці тепер додалося роботи: їй довелося шити сестрам сукні. Усюди тільки й чулися розмови про майбутній бал.

— Я одягну оксамитове плаття із золотою брошкою,— говорила старша сестра.

— А я — шовкову сукню і діамантовий пояс,— казала молодша.

Наступного дня Попелюшка знову була найгарнішою серед усіх запрошених. Та коли годинник почав бити північ, вона схаменулась і, мов пташка, випурхнула з палацу, загубивши один кришталевий черевичок.

Принц не міг її наздогнати, та зберіг знахідку.

...І ось по усьому королівству розшукують дівчину, якій підійде кришталевий черевичок...

Приїхали придворні й до сестер Попелюшки. Але всі їхні зусилля взути черевичок були марними. Раптом придворний звернув увагу на Попелюшку. Він підніс черевичок до її ніжки — і вона взула його дуже легко. Як же здивувались сестри, коли Попелюшка дістала з кишені ще один черевичок і взула на другу ніжку!

Тут, на щастя, з'явилася тітонька-чарівниця і перетворила благоденську сукню Попелюшки на розкішне вбрання.

Ось тоді й побачили сестри, хто була та прекрасна принцеса, що полонила усіх при дворі.

І Попелюшка поїхала у палац до принца. Він побачив свою любу незнайомку і ще більше покохав її. А через кілька днів він одружився з нею — доброю і прекрасною.

